RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0203 van 27 augustus 2013 in de zaak 1112/0837/SA/3/0748

In zake: 1. de heer

2. mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Marc SCHOOFS

kantoor houdende te 1800 Vilvoorde, Mechelsesteenweg 317

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

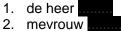
tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

verwerende partii

Tussenkomende partijen:

1. de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Jan GHYSELS

kantoor houdende te 1170 Brussel, Terhulpsesteenweg 187

waar woonplaats wordt gekozen

I. **VOORWERP VAN DE VORDERING**

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 26 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 7 juni 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel van 29 juni 2011 onontvankelijk verklaard.

Hierdoor herleeft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel van 29 juni 2011 waarmee aan de tussenkomende partijen onder voorwaarde een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het verbouwen van een woning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marc SCHOOFS die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Yves SACREAS die loco advocaat Jan GHYSELS verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer en mevrouw verzoeken met een aangetekende brief van 12 september 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 19 september 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 24 maart 2010 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen voor het verbouwen van een woning. In administratief beroep weigert de verwerende partij op 5 augustus 2010 een vergunning aan de tussenkomende partijen.

Op 23 maart 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het renoveren en uitbreiden van een eengezinswoning".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in woongebied. Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 7 november 1990 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. , meer bepaald in een zone voor halfopen bebouwing. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Beersel verleent op 29 juni 2011 onder voorwaarde een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen. Het college motiveert zijn beslissing als volgt:

"...

<u>Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften</u>

De bouwplaats is volgen het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van 7 maart 1977, gelegen in het woongebied.

Voor het gebiedsdeel waarvan het pand deel uitmaakt, bestaat een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, nr. goedgekeurd bij MB van 7 november 1990.

Artikel 11 'zone voor halfopen bebouwing' is van toepassing.

Het bouwperceel is gelegen binnen het gebiedsdeel van een goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg. Het is de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg van de plaats, gebaseerd op de stedenbouwkundige voorschriften van het eerder geciteerde BPA.

Artikel 11 stelt dat 'de zone bestemd is voor ééngezinswoningen in aaneengesloten bebouwing of in groepen zoals aangeduid op het plan. Zijn eveneens toegelaten, winkelhuizen, horeca, verzorgende- of ambachtelijke bedrijven, diensten en gemeenschapsvoorzieningen, alleen in het gelijkvloers. Deze inrichtingen mogen geen hinder verwekken voor het rustig karakter van de woonwijken'. Meergezinswoningen zijn niet toegelaten'.

De ingediende aanvraag is hiermee in overeenstemming.

. . .

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Door de bestaande bebouwing en de aanwezige infrastructuur, is de structuur van het gebied gekend.

De onmiddellijke omgeving bestaat voornamelijk uit verdiepingswoningen, hoofdzakelijk in gesloten verband, en afgewerkt in materialen met grote verscheidenheid zowel in textuur als in kleur.

Het straatbeeld heeft een zeer heterogeen karakter ingevolge bouwstijl, gabariten en inplanting van de aanwezige gebouwen.

De bouwplaats heeft een oppervlakte van +/- 5.15a, is +/-7.5m breed en +/-70m diep. De straat bevindt zich aan de westkant van het bouwperceel.

De woning maakt deel uit van een bouwblok met een 7-tal geschakelde woningen, de woningen nrs. L./m. De woning nr. bevindt zich aan de zuidkant van het bouwblok; de woning nr. aan de noordkant. De woningen nrs. en bevinden zich tegen de weggrens; in zuidelijke richting verbreedt de achteruitbouwstrook. De woningen nr en (de bouwplaats) bevinden zich +/-5m achter de voorgevellijn van de aangrenzende woningen.

De woningen nrs. _____ en ____ hebben een identiek gabarit en uitzicht. Beide woningen hebben een G+1 gabarit, met een gelijklopend zadeldak, en een keldergarage. Beide woningen hebben een kroonlijsthoogte van +/-7.20m gemeten t.o.v. het voetpadniveau; de nok bevindt zich +/-2.70m boven de kroonlijst. Beide gebouwen zijn

opgetrokken in een rode gevelsteen; de dakbedekking is uitgevoerd in zwarte leien.

De achtertuin ligt +/-1m hoger dan het peil van het voorliggende voetpad; het gelijkvloers van de woning bevindt zich +/- 1.60m boven het voetpad.

De ingediende aanvraag heeft betrekking op het verbouwen en uitbreiden van de woning. De woning wordt aan de straatzijde uitgebreid, op kelderverdiep/gelijkvloers, over een breedte van 4.60m gemeten vanaf de Z-perceelsgrens, tot op 3.95m vóór de voorgevel van het gebouw, en daarop aansluitend aan de N-zijde, op het gelijkvloers/verdiep, over een breedte van +/-2.80m tot op +/-1m vóór de voorgevel van het gebouw.

Het gebouw heeft na de werken, een bouwdiepte van 15m op het gelijkvloers, en 12m op verdiep.

Het nieuwe gedeelte wordt gerealiseerd met een plat dak. Het gelijkvloers gedeelte met een hoogte van 4.50m gemeten t.o.v. het voetpad; het gedeelte met verdiep tot een hoogte van +/- 7.40m.

De woning wordt inwendig verbouwd.

De achtergevel van het gebouw wordt op het gelijkvloers volledig dicht gemaakt.

Het nieuwe volume wordt deels gemetseld, en aan de straatzijde afgewerkt met een horizontale lattenstructuur, en grote glaspartijen.

Watertoets

De uitvoering van het beoordelingsschema, bepaald bij artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006, dat als bijlage aan deze vergunning wordt gevoegd, leidt tot de conclusie dat er een positieve uitspraak mogelijk is voor alle relevante richtlijnen, voor zover voldaan is aan de provinciale verordeningen. De verordeningen worden strikt nageleefd en dat is op zich verplicht.

Gelet op de toepassing van dit beoordelingsschema, en gelet op de aard van de aanvraag, die beperkt is tot het verbouwen en uitbreiden van een woning binnen een omgeving dat grotendeels bebouwd en verkaveld is, kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat de aangevraagde werken, afgetoetst aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet op het integraal waterbeleid, verenigbaar zijn met het watersysteem, en dat er dus geen schadelijke effecten zijn die via bijkomende voorwaarden en maatregelen dienen te worden voorkomen, verminderd, hersteld of gecompenseerd.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het ingediende project is inzake bouwdiepte, dakvorm en gabariten in overeenstemming met de geldende BPA-voorschriften. Het ontwerp is conform de vigerende normen.

Door de vorm en afmetingen van het perceel, en door het samengaan met de omringende percelen, is het voorgestelde aanvaardbaar.

De naastliggende woning nr. bevindt zich aan de zuidkant van het bouwperceel; de mogelijke hinder wordt mede door de keuze van de gabariten aan die zijde van het pand, tot een minimum beperkt.

De voorziene bebouwing heeft een vrij hedendaags uitzicht, en zal bijgevolg geen nefaste invloed hebben op het bestaande straatbeeld. Om esthetische redenen wordt de ontworpen zijgevel langs de woning nr. best afgewerkt als een volwaardige vrijstaande zijgevel.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening, en met zijn onmiddellijke omgeving. Aldus **GUNSTIG op voorwaarde.**

De zijgevel van de ontworpen uitbouw aan de kant van de woning met nr.

dient afgewerkt als een volwaardig en definitief vrijstaande gevel.

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 28 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 mei 2012 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 7 juni 2012 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De bewijzen van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van art. 4.7.21. § 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden, ingevolge de bestreden beslissing over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. § 2, om beroep in te dienen.

Het beroep is gedateerd 27 april 2012 en werd 28 april 2012 op de post afgegeven. Het beroep werd op 2 mei 2012 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd niet gerespecteerd.

De beroepsindiener betwist de correcte aanplakking (geen gele affiche, aangeplakt aan het venster van de voordeur) en overweegt dat zijn beroep tijdig is ingesteld.

Inzake de aanplakking bepaalt art. 4.7.19§1 en 4.7.23§ 4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dat een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend door de aanvrager wordt aangeplakt gedurende een periode van dertig dagen op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

Tot op heden heeft de Vlaamse Regering geen besluit genomen inzake aanvullende vereisten zoals by een gele affiche voor de aankondiging van een openbaar onderzoek.

In zijn arrest nr A/2011/0216 van 20 december 2011 ... heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen het volgende gesteld:

. .

In huidig dossier werd de vergunningsbeslissing betekend aan de aanvrager op 5 juli 2011. Het attest van aanplakking van de gemeente van 17 februari 2012 ondertekend door de burgemeester, attesteert dat de beslissing werd aangeplakt van 10 juli 2011 tot 21 augustus 2011.

Het beroepschrift werd laattijdig ingediend en voldoet niet aan de vormvoorschriften

opgelegd door art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

"

19. In casu heeft de Bestendige deputatie besloten dat het beroep van verzoekende partijen tegen de vergunning van 29 juni 2011 onontvankelijk is.

Dientengevolge is betrokken vergunning uitvoerbaar en de werken kunnen worden aangevat, het geen blijkbaar reeds is gebeurd (...). Dat de aannemer reeds de afrastering geplaatst heeft en er binnen reeds werken uitgevoerd werden.

. . .

Daarenboven werd op verzoek van dhr. en mevrouw een PV voorafgaandelijk de start van de werken opgesteld nu dhr. en mevr. de uitdrukkelijke bedoeling hebben de werken te starten en dus het resultaat van onderhavige procedure niet wensen af te wachten. (...)

De toegekende wijzigingen zullen aanzienlijke gevolgen hebben voor verzoekende

partijen op hun dagelijks leven en op hun woonkwaliteit : door de verbouwing van de voorzijde zal hun woning dieper gelegen zijn. Naast het ingesloten gevoel dat dit met zich meebrengt, zullen zij geconfronteerd worden met een inperking van hun zicht. Daarenboven zal de verbouwing een schaduwwerking op hun voorgevel veroorzaken, met als gevolg een aanzienlijke afname van het licht. De bezonning van hun woon- en leefvertrekken zal negatief worden beïnvloed en dit op een substantiële wijze.

Dit feit is onbetwistbaar, mede gelet op de zuidoostelijke oriëntatie van de voorgevel. Het substantiële karakter van bovenvermelde licht-, bezonnings- en zichtafname is onbetwistbaar nu de nieuwe constructie ongeveer 4 (vier) meter naar voren zal komen. Dit terwijl de gevel van verzoekende partij amper zeven en half meter is en de vensters van kamer en woonruimte naast de scheidingslijn zijn, dit op twee verdiepingen.

Een dergelijke situatie brengt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich mee.

Maar er is meer. De Raad van State heeft reeds geoordeeld dat een schorsing zich in vergelijkbare omstandigheden opdrong (aanzienlijk verlies aan bezonning en verlichting – zuidwestelijke oriëntatie, dit omwille van het onzekere karakter van afbraak en herstel na een eventuele vernietiging:

. . .

In casu is het aannemelijk dat de weren reeds in belangrijke mate uitgevoerd zullen zijn, wanneer uw Raad zich over de vernietiging zal uitspreken. Het zal dan moeilijk zijn het gebouw in zijn oorspronkelijke staat te herstellen.

In die omstandigheden komt het gepast voor om de bestreden beslissing te schorsen, hetgeen eveneens tot gevolg zal hebben de bestreden vergunning te schorsen. ..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"

Verzoekende partijen menen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen lijden, indien de vergunde verbouwing zou worden uitgevoerd, wegens de beweerde licht-, bezonnings- en zichtafname.

Verzoekende partijen tonen de eventuele lichtderving (licht- en bezonningsafname) en/of visuele hinder (zichtafname) echter geenszins aan.

Zo brengen verzoekende partijen geen dienstig stuk (bijv. een lichtstudie of enige ander studie of document) bij waaruit zou blijken dat er sprake zou kunnen zijn van een ernstige lichtderving of van enige ernstige schaduwwerking op de voorgevel, indien de verbouwingswerken worden uitgevoerd.

Evenmin tonen zij aan de hand van concrete gegevens aan dat de vergunde verbouwingswerken een ernstige inperking van hun zicht zouden kunnen veroorzaken, noch dat de uitvoering van deze verbouwingen aanzienlijke gevolgen zou kunnen hebben op hun dagelijkse leven en hun woonkwaliteit.

Nochtans moet, volgens de rechtspraak van uw Raad en de rechtspraak van de Raad van State, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in concreto beoordeeld worden aan

de hand van de feitenuiteenzetting die de vordering tot schorsing bevat.

Van een verzoekende partij wordt m.a.w. verwacht dat zij het ernstig nadeel bij een eventuele tenuitvoerlegging aantoont, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden.

Dit alles moet een verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift.

Een verzoekende partij mag zich in ieder geval geenszins beperken tot algemeenheden of vage omschrijvingen.

In casu tonen verzoekende partijen in hun verzoekschrift evenwel geenszins de beweerde moeilijk te herstellen ernstige nadelen in concreto aan.

Zij staven hun beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel geenszins met concrete, feitelijke gegevens die de ernst van de beweerde nadelen zouden kunnen staven, doch beperken zich louter tot enkele hypothetische, niet gestaafde veronderstellingen.

Evenmin beschrijven verzoekende partijen in hun verzoekschrift waaruit de beweerde 'aanzienlijke gevolgen op hun dagelijkse leven en woonkwaliteit' zouden bestaan.

Van enige ernstige lichtderving (licht- en bezonningsafname) of visuele hinder (zichtafname), waardoor de goede leefkwaliteit in de woning van verzoekende partijen in het gedrang zou komen, kan in casu dan ook zeker geen sprake zijn.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt door verzoekende partijen geenszins aangetoond.

..."

3. De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"...

3. In het kader van hun vordering tot schorsing duiden de verzoekende partijen het voor het dreigende moeilijk te herstellen en ernstig nadeel als volgt (...).

...

Zoals uit bovenstaande naar voren komt, beklagen verzoekende partijen er zich over dat hun woning na de uitvoering van de vergunde verbouwingswerken ingesloten zou liggen tussen de hun aanpalende woningen en dat hun woning bovendien op substantiële wijze getroffen zou worden door een beperking van de bezonning van haar woon- en leefvertrekken.

Verzoekende partijen zijn hierbij zelfs van oordeel dat de negatieve invloed op de bezonning onbetwistbaar zou zijn. Ze verwijzen hierbij naar de zuidoostelijke oriëntatie van de voorgevel en naar het feit dat de nieuwe constructie ongeveer 4 meter naar voren zou komen, terwijl de gevel van haar woning amper zeven en halve meter is en de vensters van kamer en woonruimte zich op beide verdiepingen van de woning vlak naast de scheidingslijn bevinden.

4. Naar aanleiding van deze opmerkingen wensen verzoekers tot tussenkomst vooreerst

te wijzen op de exacte omschrijving van het aangevraagde project, zoals die terug te vinden is in het collegebesluit van de gemeente Beersel dd. 29 juni 2011.

. . .

Het gabariet van de woning van verzoekers tot tussenkomst zal na de verbouwing aldus veel minder kolossaal zijn dan zoals door verzoekende partijen lijkt te worden voorgehouden.

Zo zal de vermeende uitbouw tot ongeveer vier meter vóór de huidige geven zich beperken tot de kelderverdieping/gelijkvloers. Gelet op het feit dat de woning van verzoekende partijen op gelijkaardige wijze is opgebouwd als die van verzoekers tot tussenkomst, zal de hinder voor verzoekende partijen ingevolge de uitbouw op deze verdieping uitermate gering zijn, zoniet onbestaande.

De uitbouw op het gelijkvloers/verdieping zal op zijn beurt slechts +/-1 meter vóór de huidige voorgevel komen te liggen en dit dan nog enkel maar over een breedte van +/-2.80 meter gemeten vanaf de noordzijde (i.e. de rechterzijde van de woning) van de voorgevel die een totale breedte van +/- 7.50 meter heeft. Ook hier kan dan ook besloten worden dat de hinder door afname van de bezonning van de woonkamer en kamers van de woning van verzoekende partijen uitermate beperkt blijft.

5. Verzoekers tot tussenkomst zetten hun standpunt kracht bij door in dit verband ook te wijzen op de oriëntatie van hun woning, zowel als naar die van de links aanpalende woning van de verzoekende partijen:

(foto)

Uit bovenstaande luchtfoto blijkt dat de woningen van verzoekers tot tussenkomst zowel als die van de verzoekende partijen zodanig georiënteerd zijn dat hun voorgevel zich langsheen de zuidoostkant bevindt.

Eén en ander brengt met zich mee dat de bezonning van de woning van de verzoekende partijen sowieso slechts beperkt gehinderd kan worden door de woning van de verzoekers tot tussenkomst.

Gelet op deze inplanting van de woningen en gelet op de beperkte uitbouw op de verdieping zal een afname van de bezonning ingevolge de voorziene uitbouw dan ook slechts beperkte gevolgen kunnen hebben in de ochtend en in de voormiddag wanneer de zon in het oosten staat.

In die zin kan worden opgemerkt dat de woning van de verzoekende partijen veeleer getroffen wordt door een beperking van de bezonning en dit zeker op de middag wanneer de zon in het zuiden staat, door de haar links aanpalende woningen die dichter tot de straat ingeplant staan.

Bovenstaande redenering kan ook worden gestaafd met fotomateriaal (...) dat genomen werd op een ogenblik dat de zon in het oosten stond. Tot bewijs van deze zonnestand kan verwezen worden naar de schaduw van verschillende objecten weergegeven op het fotomateriaal.

(foto's)

Gegeven het bovenstaande fotomateriaal, op basis waarvan de beperking van de bezonning van de woning van verzoekers tot tussenkomst kan worden vastgesteld ten gevolg van de uitsprong die de voor deze woning rechts aanpalende constructies nemen, kan aldus rechtmatig worden afgeleid dat de door de verzoekende partijen gevreesde beperking van de bezonning van hun woning onterecht is.

Verzoekers tot tussenkomst benadrukken bovendien uitdrukkelijk het marginaal karakter van de beperking van de bezonning die zij ondervinden door de aanwezigheid van een massieve constructie aan de rechtzijde hun woning. Zij beklemtonen dat hun vergunde project kleinschaliger is en dat de voorziene uitbouw op de verdieping slechts +/- 1 meter bedraagt over slechts een beperkte breedte.

Bovenstaande overwegingen worden bevestigd in een door de architect van verzoekers tot tussenkomst opgemaakte nota met als titel "Onderzoek schaduwwerking op woning nr. tengevolge het ontwerp van uitbreiding woning nr. Aan de hand van verschillende simulaties van de schaduwwerking ter hoogte van de hier bedoelde woningen, waarbij de zonnestanden tijdens de winter, de zomer en het tussenseizoen op verschillende uren werden uitgewerkt, blijkt dat het ontwerp voor de uitbreiding van de woning van verzoekers tot tussenkomst slechts 's ochtends een beperkte schaduw werpt op de woning van de verzoekende partijen. Reeds na twee uren echter is deze schaduw verdwenen. Ook de architect besluit dan ook dat de impact van de door verzoekers tot tussenkomst beoogde uitbreiding verwaarloosbaar is ten opzichte van de schaduwlijnen die de woning met huisnummer 129 vanaf de middag op de woning van de verzoekende partijen vandaag reeds maakt (...).

6. Gelet de beperkte uitbouw op de verdieping zoals voorzien in deze tweede onderliggende vergunningsaanvraag en gelet op de similaire opbouw van de woning van de verzoekende partijen waardoor de uitbouw aan de kelderverdieping/gelijkvloers tot +/-3.95m vóór de voorgevel nauwelijks of geen beperkingen aan bezonning met zich mee kan brengen, dient aldus besloten dat de eventuele hinder inzake bezonning die verzoekende partijen ingevolge de uitvoering van de aan verzoekers tot tussenkomst verleende vergunning dd. 29 juni 2011 zouden kunnen ondervinden, als onvoldoende ernstig dient te worden gekwalificeerd.

. . .

In dit verband komen verzoekende partijen niet verder dan vaagheden en tonen zij aldus niet in concreto aan waarin het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat dat hen zou kunnen doen besluiten dat een schorsing van de bestreden beslissing zich zou opdringen teneinde het onzekere karakter van afbraak en herstel na een eventuele vernietiging te vermijden. Het feit dat het aannemelijk is dat de werken reeds in belangrijke mate uitgevoerd zullen zijn wanneer Uw Raad zich over de vernietiging zal uitspreken toont op zich niet aan dat de verzoekende partijen ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een nadeel zullen ondergaan dat ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn (...).

.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad

voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2. De verzoekende partijen wijzen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel op een inperking van hun zicht en op de schaduwwerking van de vergunde werken waardoor de bezonning van hun woonen leefvertrekken negatief zal worden beïnvloed.

Wat de mogelijke inperking van hun zicht betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen geen enkel dienstig stuk bijbrengen. Aan de hand van de foto's die de verzoekende partijen neerleggen, zijnde foto's van het straatbeeld van de voorzijde, kan de Raad niet nagaan wat het actuele uitzicht van de verzoekende partijen is en hoe dit in voorkomend geval nadelig zal beïnvloed worden. Bij gebrek aan nadere gegevens kan de Raad de ernst van het ingeroepen nadeel niet onderzoeken, laat staan beoordelen.

In zoverre de verzoekende partijen wijzen op schaduwwerking ingevolge de vergunde werken, dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partijen zich evenzeer beperken tot loutere beweringen zonder deze ook daadwerkelijk te concretiseren. De door de tussenkomende partijen neergelegde schaduwstudie doet daarentegen aannemen dat de schaduwwerking eerder miniem kan genoemd worden en derhalve de voor de schorsing vereiste ernst ontbeert.

3. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstig middel

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van het enig middel niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.
 - Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0837/SA/2/0748.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG Filip VAN ACKER